

Minden nap egy ajándék

Minden napnak van tán valami csekélynek látszó ajándéka, amit elrejtve hoz tarsolyában, amire várni lehet mindig.

Amikor felkel reggel a nap, hoz magával valami újat, egy sejtelmes szép ajándékot, amit nem értékelnek oly sokan.

Csak maga a napfény is sokszor, mily segítő azzal a langyos tisztasággal, világossággal, ami belőle csak úgy árad.

Segít a kék égbolt a maga mélységével, magasságával, és azokkal a kicsiny, kedves felhőkkel, melyeket usztat egyre...

Usztat a végtelenség felé, oly lassan, nyugodtan, de élénk, józan okossággal, napsugarak mögöttes sokszor bujocskáznak.

Ugy mint az ember napjaiban, olykor az öröm és a bánat lassan az arcokon megvillan, mintha talán csak játszadoznának.

Egy csodás ajándék minden nap, mindig változó, nem unalmas. Olykor színes, gyönyörű szépség, daloló kicsiny madarakkal.

Máskor meg elborul, szomorú, csak hullátja könnyeit, zokog, mintha temetne, egyre busul. Vigasztalódní soká nem tud.